

Молитва

Марко Вороний

Світлій пам'яті М.Т.

Господи, в день твого гніву неспинного
Дай мені мужність і віру в небеснеє,
дай чути в шепоті саду звіриного
Царство Ісусове Хрестовоскреснеє.

О, пам'ятаю, розкинувши косами,
Впала вона під рукою ворожою.
Вкрито її сніговими покосами...
Я усій расі звірячій загрожую!

Господи, дай мені сили помститися
За її душу – за синеокою!
Господи Боже, не можу молитися —
Кров, її кров – борозною глибокою...

Господи, Господи...

Сніг і вітри над моєю отчизною...
Боже, цю чашу розбою бездомного
Дай мені взяти рукою залізною
Й пити з одчаю каменеломного.

Вірю я, Боже, ватаги Богданові
Поруч з Тобою у сонмі архангелів.
Господи, Ти у хвилину останнюю
З них надішли мені смертного янгола.

Дотик його — і безодня відкрилася,
І, як дощем, шепотить серафимами.
Там перед світом благаючим крилосом
Очі її над вогнями і димами.

Господи, Господи...

Вірю, мій Отче, в спокою державному

Мудро Ти судиш і мудро розмірюєш:
У життьовому потоці безправному
Кожного нагло питаєш: "Чи віруєш?"

Вірую, Господи! Вірую! Вірую!
Тілом усім перейнятим уявою!
Кожен увійде, хто ляже офірою,
В Царство Ісусове, золотоглавее!

Господи, Господи...

1919-1924

Марко Вороний (Антіох)

Цитовано за "Яр Славутич. Розстріляна муза",
Київ, "Либідь", 1992